

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg J. F. Kennedyja 11

Z A P I S N I K
od 14. rujna 2026.

o održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:

PRAVNA STVAR:

Goran Iskra-sudac

Tužitelj: Nediljko Znaor, OIB 76797642258,
Hum Bistrički 105k, 49246 Hum
Bistrički

Kristina Rožić - zapisničar

Tuženik: Stečajna masa iza
TEHNOMEHANIKA dioničko društvo
za proizvodnju vozila, specijalnih
čeličnih konstrukcija, hidrauličnih k,
OIB 35916491579, Dragutina Golika

Radi:

Sudac otvara ročište u 9.00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Jaka Čurić odvjetnica

Za tuženika: Jurica Kozina odvjetnik

Pun. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te svih dosadašnjih navoda i dokaznih prijedloga, kao i navoda iz prijedloga za ponavljanje postupka. Navodi da je jasno vidljivo da je direktor Tehnomehanike Rudolf Krsnik suglasan s visinom glavnice i kamate duga i da je to nesporno utvrđeno. Time je otpao osnovni razlog zbog čega je sud odbio tužbeni zahtjev. Navodi da su kamate obračunate do 10. veljače 2000. godine s time da je stečajni postupak otvoren 28. veljače 2000. godine. Nalazom i mišljenjem vještaka Ive Begovića utvrđena je razlika kamata u iznosu od 24.147,48 eura, što u kunama iznosi 181.939,20 kuna. Navodi da je nakon nalaza i mišljenja vještaka tužitelj postavio tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem u iznosu od 22.381.128,80 kuna. Navodi da to po fiksnom tečaju konverziju sada iznosi 2.970.486,27 eura u trećem višem isplatnom redu. Predlaže još da se izvede financijsko vještačenje na okolnost visine zakonske zatezne kamate za period od 10. veljače 2000. do 28. veljače 2000., s time da to predlaže opreza radi s obzirom na nalaz i mišljenje vještaka Ive Begovića.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu te svih dosadašnjih navoda i dokaznih prijedloga. Navodi da dostavljena dokumentacija uz prijedlog za ponavljanje postupka nije vjerodostojna dokumentacija koja bi se mogla upotrijebiti kao dokaz u ovom postupku, osobito jer je dostavljena u preslici bez priloga koji se navode u dokumentaciji tako da je ista i nepotpuna. U odnosu na sadržaj isprave navodi da osporava vjerodostojnost i da je ikada sastavljena. Vidljivo je da je sadržaj isprave usklađen s obrazloženjem odbijajuće presude. Kako bi se utvrdio sadržaj presude predlaže da se tužitelju naloži dostaviti izvornik isprave. Tuženik nikada nije vidio ovu

ispravu, niti ju je potpisala ovlaštena osoba tuženika. Sadržaj isprave i sadržaj dopisa upućenog tužitelju nisu identični tako iz dopisa proizlazi da će se visina međusobnih potraživanja utvrditi naknadno, što upućuje da dug nikada nije priznat, a niti je sadržaj dopisa odgovarajuć prema sadržaju navodno sastavljenog izvještaja o financijskom stanju firme potpisane po direktoru tuženika. Takav izvještaj ne predstavlja priznanje duga tužitelju već bi eventualno predstavljao dokument na kojeg bi se moglo sastaviti financijski izvještaj o stanju društva. Ako bi takav dokument zaista bio sastavljen, a osobito na vrijeme sastavljanja, podneseni prijedlog za otvaranje stečajnog postupka i vrijeme kada je stečajni postupak otvoren, isti bi predstavljali radnju namjernog oštećenja ostalih vjerovnika i omogućavanja pojedinom vjerovniku namirenje tražbine na koju u tom trenutku ne bi imao pravo a stavlja i prigovor na valjanost radnje stečajnog dužnika prema tužitelju i istu radnju osporava. Stavlja prigovor pobijanja navedenih pravnih radnji dužnika. U odnosu na dostavljene ugovore o zajmu koji su potpisani između stečajnog dužnika i tužitelja o navodim pozajmicama prema društvu ističe da isti nisu potpisani od ovlaštene osobe stečajnog dužnika, niti su naknadno potvrđeni od ovlaštene osobe stečajnog dužnika, a nisu niti zavedeni u knjigovodstvenog dokumentaciji stečajnog dužnika. Oспорava vjerodostojnost iskaza Stjepana Čičmaka te se protivi da se njego iskaz koristi u ovom postupku obzirom da tuženik nije imao mogućnost neposredno ispitivati svjedoka.

Pun. tužitelja navodi da je neosnovan navod da isprava nije vjerodostojna. Ispravu je pisao direktor Rudolf Krsnik. Iz izvještaja ne proizlazi nikakva ograda o naknadnom utvrđenju duga, već je suglasan i potvrđuje obračun glavnice i kamata. Navodi da je u razdoblju od 1991 – 1993. kamatna stopa na tržištu iznosila 60% godišnje. Prema sudskoj praksi dozvoljena kamatna stopa bila je 33%, a ovdje je obračunata 20% i oko toga su se svi složili. Izvještaje je napravljen na temelju odluke nadzornog odbora iz siječanja 2000. godine. Navodi da se sva dokumentacija Tehnomehanike nalazila u zaključanom ormaru. Stečajni upravitelj je u kaznenom postupku K-31/11 pred Županijskom sudu u Zagrebu iskazao da nije napravio popis dokumentacije stečajnog dužnika, da je znao za taj ormar, da je u ormar bilo provaljeno, iako nigdje u evidencijama nema kaznene prijave za provalu, te da ne zna što je ukradeno iz tog ormara. Obračun je napravljen 10. veljače, a tužitelj je uhićen 16. veljače i bio je u godinu i pol dana u pritvoru. Njemu je bilo nemoguće doći do izvornika dokumentacije. Stečajni upravitelj je u kaznenim postupcima dao različite iskaze koji nisu u skladu. Prvo je rekao da nema dokumentacije, onda je rekao da je napravio početnu bilancu i da postoji potraživanje od 9.357.033,13 kuna u bilancama i da dopušta da je to potraživanje tužitelja, a u stečajnom postupku nije priznao potraživanje iz razloga što je naveo da nema dokumentacije o izvršenim pozajmicama. Navodi da isprava nije pobojna i ne radi se o oštećenju vjerovnika jer je Rudolf Krsnik jako dobro znao da tuženik duguje tužitelju taj iznos. U odnosu na navode da ugovori o zajmu nisu potpisani navodi da ugovor o zajmu ne mora biti sklopljen u pisanom obliku. U bivšim vremenima su se drugačije vodile poslovne knjige, posebice u ratu i za ratnu proizvodnju. Iz nalaza i mišljenje Ive Begovića proizlazi da se ratna proizvodnja vodila van bilanično, a to je iskazala i tadašnja financijska direktorica Renata Kukec, a i Stjepan Čičmak koji je naslijedio gospođu Kukec. Zato to nije u knjigovodstvenoj dokumentaciji. U tijeku postupka tužitelj je od tuženika tražio dostavu dokumentaciju, a tuženik je odgovorio da je dokumentacija propala zbog vlage, da je bačeno na otpad, a da je dio odnio stečajni upravitelj u Zagreb. U odnosu na iskaz Stjepana Čičmaka navodi da u kaznenom postupku nitko nije osporavao njegov iskaz, pa niti državno odvjetništvo. Navodi da je nepoznato kako bi mogao biti oštećen

stečajni dužnik koji duguje tužitelju i kada su svi svjedoci potvrdili da postoji tužiteljevo potraživanje prema tuženiku. Navodi da je i pobijanje pravnih radnji ima prekluzivne rokove. Navodi da je odvjetničko društvo Budin i Penić koje je tada zastupalo tuženika pisalo Tehnomehanici 22.11.2004. te Tehnomehanika odgovorila da je zbog neadekvatnog smještaja veći dio dokumentacije uništen zbog vlage, da je bačen na otpad, a da je jedan dio stečajni upravitelj odnio u Zagreb. Navodi da iz isprave od 10. veljače 2000. proizlazi da računovodstvo piše direktoru i dolje je potpis direktora te da se isprava predaje računovodstvu. Stoga se radi o ispravi čiji izvornik ima tuženik pa predlaže da sud pozove tuženika dostaviti izvornik isprave.

Pun. tuženika navodi da obzirom na navode da ugovori o zajmu ne moraju biti u pisanom obliku navodi da se tuženik s time slaže, ali ističe da ugovori o zajmu koji su u ovom spisu u pisanom obliku nisu potpisani od strane ovlaštene osobe tuženika. U odnosu na iskaz Stjepana Čičmaka navodi da nije neposredno saslušan od strane tuženika, niti ispitan na iste okolnosti u kaznenom postupku i ovom parničnom postupku. Isti nije niti iskazao da bi dostavljeno izvješće bilo potpisano od strane Rudofa Krsnika. Navodi da se svakako navedena isprave ne može smatrati priznanjem duga, nit odricanja od zastare, niti samostalno, a niti u odnosu sa dopisom navodno upućeno tužitelju od 10.2. potpisanog od strane Stjepana Čičmaka, koji je također dostavljen u običnoj preslici pa osporava vjerodostojnost i tog dopisa te obzirom na tvrdnje da je upućen izravno tužitelju predlaže da tuženik dostavi izvornik i tog dopisa.

Pun. tužitelja protiv se ovom dokaznom prijedlogu. Navodi da će i u spis dostaviti presudu K-31/11 i potvrđujuću presudu Vrhovnog suda.

Sud donosi

r j e š e n j e

- I. Poziva se tužitelj u roku od 15 dana dostaviti izvornik isprava izvještaja o financijskom stanju firme na dan 10.2.2000. i dopis Stjepana Čičmaka upućen tužitelju od 10.2.2000.
- II. Poziva se tuženik u roku od 15 dana dostaviti ispravu izvještaj o financijskom stanju firme na dan 10.2.2000. u izvorniku.
- III. Tuženik ne može uskratiti podnošenje isprave ako se on sam u parnici pozvao na tu ispravu za dokaz svojih navoda, ili ako je riječ o ispravi koju je po zakonu dužan predati ili pokazati ili ako se isprava s obzirom na njezin sadržaj smatra zajedničko za obje stranke.
- IV. Tuženik može uskratit podnošenje drugih isprava iz razloga čl. 237. i 238. ZPP-a.
- V. Sud će obzirom na sve okolnosti po svom uvjerenju cijeniti od kakvog je značaja što stranka koja drži ispravu neće postupiti po rješenju suda kojom joj se nalaže da podnese ispravu ili protivno uvjerenju suda poriče da se isprava kod nje nalazi.
- VI. Današnje ročište se odgađa, a slijedeće ročište za glavnu raspravu zakazuje se **za dan 12. listopada 2026. u 9.00 sati** što prisutni punomoćnici stranaka primaju na znanje i neće se posebno pozivati.

Dovršeno u 10,25 sati

sudac:

stranke:

zapisničar: